

FØROYA SOCIAL-DEMOKRAT

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRÓÐURSKAPUR

Nr. 42

Lýsingaprisur fyri petitreglu: 40 oyru á
1. síðu, 30 oyru á 3. og 4. síðu

Leygardagin 23. oktober 1943.

Bladið verður bílagt á posthúsinum, og
kostar kr. 1,50 + porto um fjórðingsárid

17. árg.

Socialistiskar leiðir.

Hverja ferð, ið talan er um, at gera haga til bæ, kemur hr. Guttormur Eysturoy fram í »Dagblaðnum» og mótmælur hesum. Hann fortelur, at hann er betri socialistur enn eg, og at hann veit aðrar leiðir at ganga, sum eru nógv betri enn tær, sum eg havi ávíst; men hann hevur aldri framsætt teir óføra góðu pláanir, sum hann sigur seg at hava.

At kritisera aðrar ferir ikki fram á socialistiskar leiðir, tað mátti hr. Eysturoy fata.

Eg royndi at arbeiða fyri, at fátakir menn skulu fáa loyvi at gera haga til bæ, og at teir skulu vera styðjaðir av tí almenna; men hvat vil Guttormur Eysturoy? Eg vóni, at hann kemur fram við síni hugsan, so skal eg við gleði kanna eftir, um hansara pláanir kunna gjøgnumferast, og at tað kann gagna teimum fátaku soleiðis, at børn teirra kunnu sleppa frá at drekka svart tevatn.

At siga seg at vera socialistur og samstundis skriva í »Dagblaðið» sær øvugt út.

»Dagblaðið» er blað stóbóndanna, og styðjar allar teir, sum forða fyri, at fátakir menn skulu fáa traðir, og tað er teirra grundi, ið Guttormur Eysturoy gongur.

So kann hann fyri mær siga og skriva, hvat hann vil.

Ein góður socialistur styðjar aldri teir menn sum fylkjast um »Dagblaðið».

J. H. Danbjørg.

Telefonin.

Hjá fólkafloksmonnum er tað vordid ein sjúka, at klikkja í telefonina.

Orsekin er eyðsæð. Tað fólkaflokksins »helibarn» Louis Zachariasen, ið skal hevnast fyri tey beisku høggin, hann hevur givið teimum.

Vit vóru ein dagin niðri á verkinum hjá telefonini. Har

høvdu vit høvi at siggja, hvussu nógvær finar lutir, verkið sjálvt gjerdi.

Var verkið ikki fært fyri at gera hetta, hvussu mangar ferðir verri vildi so skilið ikki verið?

At tað er ilt hjá verkstjóranum at fáa tilfar, er ikki nakað ið bert kann sigast um hann.

Hoyr Kjølbro, hvussu hann eymkaði seg á tingi, yvir, at hann og aðrir skjótt einki kundu fáa til landið!

Forboð móti „reeksport“

Javnaðarmenn hava lagt inn á ting

at seta lógboð fyri, at nakar skal hava loyvi at flyta verur út av aftur Føroyum. ið sum neyðsyn-gjarverur eru fluttar til Føroyar.

Hesin spurningur er reistur av tí, ið hendi við »Suduroynni»; sum royndi at flyta innflutt eplir til Íslands. Skipið varð frifunnið, tí einki lógforboð var í gildi.

Hjálp við ungdóminum úr rúsdrekkavandanum!

Vit foreldur, ið siggja við sorg og harmi uppá lívið hjá okkara ungdómi. — nógvum vaksnum við — vit biðja tykkum, ið stýra landinum og sum hava andsvarið fyri fólki okkara, um at gera tað, ið gerast kann fyri at fyrirbyggja hesum ræðuliga rúsdrekka, ið fært verður til landið. Øll vita, at tað er tann stersti skaði, ið kann vera fyri samfelag okkara, at ungir menn, giftir sum ógiftir, ganga fullir. Tað oyðileggur sál og líkam.

Vit hava trupulleika við at fáa neyðsynjarverur til landið. Er tað ikki ræðuligt, at spiritus kortini skal flóta í gøtunum heilagt sum gerand! Ræðuligt fyri ungdómin! Ræðuligt fyri landið, ið sjálvandi krevur at spara hvørt oyra. Ja, hvussu nógv fer ikki út av landinum fyri spiritus!

I einum ítróttablaði var rópt á okkum at styðja ítrótt, tí hann er góður. Ja, tað er hann rætt eisini.

Men um ítróttur endar við spiritus, er hann eitt forbannilslika so væl sum fólkafundur og stevnur eru eitt forbannilsli, tá endað verður við fyllskapi.

Tit, ið intresera tykkum — tað gera vit so sannuliga við — fyri ítrótti og fólkafundum og fólkastevnum, ansi eftir at rúsdrekka verður bannað.

Og tit landsins valdu menn, hjálpið okkum! Verjið okkara heim! Verjið tað komandi ættarliðið!

Foreldur.

AFTANÁ 9. april 1940. var tað ein flokkur av monnum og kvinnum, sum komu til at sita ógvuliga illa fyri; tað vóru teir missionerarar, sum vóru farnir út til heidningalond fyri har at prædika evangelið.

Heimameinigheitin hevði sent út hjálp til at halda ymisk arbeiði í gongd t. d. skúlar, evangelistarbelði, sjúkrahús, o. a., og lön til missionerarar. — Knappliga varð alt samband avkveitt, og ikki eitt oyra kom út heimanífrá. Summi arbeiði máttu halda heilt uppat, summi yvirtóku meinigheitirnar har úti, hóast tær eru ógvuliga fátakar.

Tær luthersku meinigheitirnar í Amerika tóku sær fyri at hjálpa, og tær geva so mikið, at tað líka kann ganga, og so at missionerararnir akkurat kunnu liva.

Men teimum tørvur eitt sindur meir enn mat, tað er nakað sum eitur klæði, og hartil kemur, at tað er so heitt í veðrinum, at missionerararnir mugu hava feru ta heitastu tíðina av árinum fyri yvirhevar at kunna arbeiða í tí kaldari tíðini. Í vanligari tíð vóru missionerararnir eisini heima 7. hvørt ár og vóru mangir so heima fyri heilsubót. Mangir av teim, sum nú eru harúti, stóðu fyri tær at koma heim, tá ið kriggið brast á; teir máttu so verða, og brev harúti frá fortelja um sjúkurlig og ússaligheitir teirra millum.

Eg havi haft ta stóru gleði, at eg havi kunnað sent út til dansk-ar missionerarar í ymiskum londum; Indien, Santalistan, Syrien, Palæstina, Afrika, okkurt um 30.000.00 kr. í hesi seinastu 3 árin; hetta eru alt pengar, sum eru givnir til hetta endamál, peningarnir eru givnir frá einstakum persónum og frá feløgum, og eru teir komnir inn í smáum gávum eins væl sum í stórum.

Eg havi fingið brev harúti frá aftur, og lat meg siga frá nøkrum brevum. Fra Karin og Eli Bøgh, sum arbeiða millum jødar í Palæstina, nógvir av hesum jøðum eru flýggjaðir úr Europa tá ið jødaat-sóknin byrjaði í Týsklandi og aðra-staðni. — Tey hava als onga hjálp fingið uttan tað, sum er sent hiðani.

»Først af alt Tak for Pengene, hvor stort, at naar Forbindelsen hjemad er skaaret af, har Gud givet os Venner paa Fæderne til at styrke vor Haand i Gud; det skal I vide, at Gaven blev en Bekræftelse for os, at vi fremdeles er, hvor Gud vil have os. Eli har været i Stand til at arbejde hele Vinteren paa Vejarbejde, og jeg har vasket Tøj. Vi har forstaaet det som rigtigt, fordi det giver os god Kontakt med de jødiske Arbejdere, men sidste Sommer lærte os, at i Sommertiden kan vi ikke arbejde det haarde Arbejde, uden at det gaar ud over Helbredet. Og nu kom jeres Gave som Tegn paa, at Gud vil, at vi skal bruge Sommeren til at være noget for dem, vi har Forbindelse med ved at besøge dem eller at bede for dem og til Sproglaesning, som vi trænger meget til. Tak af Hjertet for den store Gave for Tjenestens Fællesskab, hvor er det en stor Gave for os, at Venner paa Fæderne staar med os i Tjenesten for Israels Frelse».

Frk. Maria Wachter, Indien:

»Skolen har haft en meget vanskelig Tid paa mange Maader, og vi har bedt Gud vise os hans